

ки тъзи членове заедно, но нико единъ бюллетинъ може да съдържа повече отъ шестъ имена. Тоя комитетъ който засъдава цѣла година, приготвя дѣла и дава своето мнѣние за проектъ на закона. Националното събрание се събира въ една прѣправена турска баня. Тамъ царува приятна прохлада, която, може би, си има значение да умѣрява дразненията при парламентските прѣцирни.

Между политическите мажье, съ които азъ се срѣщахъ, повечето твърдѣ остро критикуватъ Органическия статутъ и неговите прибавления, което ме очудва, тъй като въ него азъ на-мирамъ общи начала отъ белгийската конституция. — „Прѣди всичко, ми говорятъ тѣ, тъзи основни закони опредѣяватъ много такива нѣща, които въ другите страни се упражняватъ отъ обикновенниятъ закони или даже отъ прости распореждания. Конституцията, съ която ни е наградила европейската дипломация, съставлява единъ томъ *in folio*, койго заключава 15 глави съ 495 статии, и повече отъ 13 прибавления съ 637 статии, и нико една отъ тъзи статии може да се измѣни безъ единодушното съгласие на великите държави: така прѣдписва 495 статия! Но нациите сѫ живи организми и тѣхните потребности се измѣнуватъ, вслѣдствие на което сѫ необходими тъй сѫщо и постоянни видоизмѣнения въ административния, сѫдебния и финансия строй. Въ Румелия, обаче, всичко това трѣбва да си остава неподвижно. Тоя паметникъ на политическата наука, който дипломатическата комиссия захватвала да създава прѣзъ януари 1875 година, билъ завършенъ на 14 априлий сѫщата година. Истина, че при неговото приготвяне прибѣгнали къмъ раздѣлението на труда: така английския делегатъ се занимавалъ съ избирателните закони, австрийския — съ юридическа организация, италианския — съ финансите и френския — съ управлението. Трѣбва-ли да се чудимъ, че общото творение съдържа много противорѣчия?

„Его нѣколко, доказани на дѣло, бѣди, които истичатъ отъ дадените намъ Органически закони:

„При турското управление сегашната областъ Источна